

Aleg. 25

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie prowizoryum budżetowego
na miesiąc lipiec 1902.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą z dnia 30. grudnia 1901 upoważnił Wys. Sejm przez czas od 1. stycznia 1902 do końca kwietnia 1902:

- a) Wydział krajowy do czynienia wydatków zwyczajnych z funduszu krajowego na rachunek roku budżetowego 1902 na podstawie budżetu z r. 1901;
- b) do pobierania na rzecz funduszu krajowego dodatku do państwowych podatków bezpośrednich według wymiaru, oznaczonego na rok 1901.

Gdy termin powyższą uchwałą zakreślony dobiegał do końca, a nie było widoków, aby c. k. Rząd, pomimo rezolucyi Wys. Sejmu z 30. grudnia 1901, wzywającej go do zwołania Sejmu na dłuższą sesję w ciągu miesiąca marca 1902, miał zamiar zadosyć uczynić temu słusznemu żądaniu, Wydział krajowy pismem z dnia 9. kwietnia b. r. L. 25.399 odniósł się do Prezydium c. k. Namiestnictwa z żądaniem wyjednania zwołania Wys. Sejmu dla powzięcia w pierwszym rządzie uchwały finansowej na rok bieżący, a dalej dla spełnienia tych zadań, które są jego kompetencji zastrzeżone. Zarazem jednak dodał Wydział krajowy, żeby na wypadek, gdyby zwołanie Wys. Sejmu przed upływem miesiąca kwietnia okazało się z ważnych powodów niemożliwem, Prezydium c. k. Namiestnictwa wyjednało Cesarskie rozporządzenie, upoważniające do pobierania w ciągu maja i czerwca dodatku krajowego w wysokości, ustanowionej przez Wys. Sejm dla pierwszych czterech miesięcy.

Przewidując, że c. k. Rząd przed uchwaleniem budżetu państwowego nie zechce Rady państwa odraczać dla zwołania Sejmów krajowych, a z drugiej strony mając na uwadze, że z końcem kwietnia 1902 ustałby faktycznie wpływ dodatku krajowego, a tem samem stanęłaby cała administracya krajowa, gdyż nie byłoby z czego pokrywać najniezbędniejszych wydatków na cele szkolne, sanitarne, kultury krajowej i t. d., Wydział krajowy zamieścił w wyżej powołanej odezwie to ewentualne żądanie, aby przynajmniej tym sposobem zapobiedz grożącemu zastojowi.

Mając zaś zapewniony wpływ z dodatku — gdyż Najjaśniejszy Pan przyzwolił z zastrzeżeniem konstytucyjnego uchwalenia budżetu krajowego na prowizoryczny pobór w ciągu maja i czerwca dodatku krajowego w wysokości, ustanowionej w uchwale sejmowej z 30. grudnia 1901, mógł tem samem Wydział krajowy pokrywać wydatki, jakie w normalnym biegu spraw są nieuniknione, trzymając się jednak w tem granicy, zakreślonej przez Wys. Sejm w uchwale, przytoczonej na wstępie pod a).

Gdy czas, dzielący dzień zebrania się Wys. Sejmu od terminu, w którym się kończy prowizoryum budżetowe, okaże się prawdopodobnie za krótkim, aby Wys. Sejm zdołał już powziąć uchwałę finansową, Wydział krajowy pozwala sobie we wnioskach pod II—IV. zapropionować dalsze prowizoryum budżetowe na miesiąc lipiec 1902 z dotychczasową stopą procentową, a zarazem we wniosku pod I. upraszać o przyjęcie do wiadomości poczynionych w maju i czerwcu wydatków na rachunek roku 1902 w granicach budżetu r. 1901.

W końcu pozwala sobie Wydział krajowy zaznaczyć, że pobieranie dodatku krajowego na mocy wyjednanego Najwyższego rozporządzenia odbyło się od nastania ery autonomicznej w bieżącym roku po raz piąty, mianowicie w latach 1868, 1871, 1880 i 1901 (Dz. u. kr. Nr. 5 ex 1868, Dz. u. kr. Nr. 14 ex 1871, Dz. u. kr. Nr. 3 ex 1880 i Dz. u. kr. Nr. 42 ex 1901).

Na podstawie powyższego przedstawienia Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości, że Wydział krajowy czynił w miesiącach maju i czerwcu 1902 wydatki zwyczajne z funduszu krajowego na podstawie budżetu r. 1901.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do czynienia wydatków zwyczajnych z funduszu krajowego na rachunek roku budżetowego 1902 na podstawie budżetu z roku 1901.

III. Sejm upoważnia do pobierania na rzecz funduszu krajowego dodatków do państwowych podatków bezpośrednich, a mianowicie:

a) dodatku do państwowego podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i 5% podatku od wolnych domów w wysokości 60 groszy od każdej korony całej przypisanej należitości tych podatków;

b) dodatku do państwowych podatków bezpośrednich osobistych, wprowadzonych ustawą z 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220 z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego w wysokości 66 groszy od każdej korony całej przypisanej należitości tych podatków;

c) opodatkowani w mieście Krakowie, w powiatach krakowskim i chrzanowskim opłacać będą dodatek do podatków:

wymienionych w III. a) w wysokości 49 gr., zaś wymienionych w III. b) w wysokości 55 gr. od każdej korony całej przypisanej należitości tych podatków.

IV. Upoważnienia pod II. i III. udzielone obowiązują po dzień 31. lipca 1902.

Z Rady Wydziału krajowego

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

A. Potocki w. r.

Sprawozdawca:

Tadeusz Romanowicz w. r.

Członek Wydziału krajowego.